

INNSIDEN

Send dine meninger til Lillesands-Posten. Skriv kort og signér med fullt navn. Vi forbeholder oss retten til å forkorte innleggene. Send gjerne på e-post til: redaksjon@lp.no eller brev til: Lillesands-Posten, Postboks 143, 4792 Lillesand.

LEDER

Kokkenes

Atter en gang har Kokkenes havnet i begivenhetenes sentrum. I mer enn 15 år har vi ventet på at byen skulle få en permanent marina og at Lillesand kommune skal få bestemt seg for hva man vil med området. Da byens varaordfører stakk fingeren inn i vepsebolet i fjor vår så var begrunnelsen at det hastet å få til en løsning før sommeren 2008. Nå kan vi konstatere at det ikke kommer noen løsning, heller ikke før 2009-sesongen.

Det politiske håndverket har vært under enhver kritikk, og når en ser på hvilken innsats som er lagt inn hvor, så er det vanskelig å tro på at den politiske ledelses hovedfokus har vært å få på plass gode marinaløsninger. Det eneste man har oppnådd så langt er at Willy Dreessen har måttet flytte og at en åtte kvadratmeter stor bu er blitt revet, mens den byggesaken politikere og administrasjon har lagt prestisje inn i å få godkjent flere ganger er stanset av fylkesmannen. Man rir paragrafer til ytterste når det kan ramme den lille mann og kvinne, mens kommunens egne forpliktelser blir ignorert. Byggesaker er blitt trenert med tvilsomme virkemidler, kontrakten med marinaeier Aas er brutt på flere vesentlige punkter og nyetablererne i Ankerfestet er ført bak lyset.

I følge kommunen skal alt bli så mye bedre når reguleringsplanen er på plass. Det var den usaklige begrunnelsen for å avvise Willy Dreessens byggesak i fjor vår. Men hvorfor kunne ikke kommunen avvente den samme reguleringsplanen før man iverksatte riving av buer og kastet Dreessen ut av verkstedtomta? Der som det skal investeres millioner på eiendommen er ikke ønsket om en vaktmesterleilighet unaturlig, og vi har vondt for å se problemet med at eiendommen er bebodd, tvert imot trodde vi Lillesand kommune ønsket beboelse i sentrumsnære områder.

Når byens varaordfører viser handlekraft så har han valgt en merkelig sak å gjøre det på.

Meningsmåling

Ragnhild Tønnessen gir i forrige utgave av Lillesands-Posten uttrykk for skepsis i forhold til InFacts meningsmåling som måler tilliten til de lokale stortingsrepresentantene. Selvsagt har Tønnessen et godt poeng i forhold til at mange av kandidatene er forholdsvis ukjente. Men det alene er ingen grunn til å avfeie meningsmålingen som betydningsløs, tvert imot. For det første er det å gjøre seg kjent en del av stortingskandidatenes arbeidsvilkår, for det andre viser resultatet brutt ned på partipreferanse at velgerne i stor grad kjenner sine kandidater og for det tredje er utslagene i målingene så tydelige at de ikke kan bortforklares med statistiske tilfeldigheter. Det gjelder det totale bildet og ikke minst forholdet kandidatene imellom.

MENINGER

Plansmier

- et alternativ for framtida

● Arbeidet med revisjonen av kommuneplanen er i gang, og kommunen oppfordrer nok en gang innbyggerne og andre med interesse for Lillesands framtid om å komme med innspill. Oppfordringen er forvaltningsmessig korrekt og oppfattes i og for seg som en hyggelig gest. Men etter å ha fulgt byens utvikling i vel syv år, og kommet med en rekke innspill om nettopp Lillesands framtid etter tidligere oppfordringer, føles det litt trått. For hva skjer med mine eller andres innspill? Brukes de aktivt i planprosesser eller arkiveres de etter kort tid i ei mappe merket «innspill»?

Sakens kjerne er at denne formen for tradisjonell byplanlegging har mange demokratiske og kommunikative svakheter. I enhver meddelelsessituasjon er det et budskap som overføres fra en sender til en mottaker. For at kommunikasjonsen skal lykkes, kreves det at sender og mottaker kjenner den koden (dvs. det språket) som meldingen framstilles i, situasjonen den overføres i og den konteksten som budskapet viser til. Her er det potensielt mange støykilder. I tradisjonelle byplanleggingsprosesser gis dessuten få eller ingen individuelle

tilbakemeldinger til avsender. Kommuneplanleggerne kan være verdens hyggeligste eller dyktigste fagfolk, uten at det hjelper når selve prosessen oppleves som upersonlig, lite transparent og byråkratisk.

Demokratisk medvirkning og gode planprinsipper skaper varige ekstraverdier; økonomiske, sosiale og miljømessige aktiva som styrker langsiktige investeringer i bygninger og byer. Uansett hvor store eller små de er, vil både byer og bygninger oppleves i forhold til **meneskets målestokk**. «Plansmier» er en god arbeidsform i viktige byutviklingssaker. En plansmie er noe langt mer enn en idédugnad eller et informasjonsmøte. Det er en forpliktende prosess med et klart mål: I løpet av en ukelang «work-shop» skal det lages ferdig en plan for et framtidig byområde. Både fagfolk, utbyggere, offentlige etater, frivillige organisasjoner, beboere, næringsdrivende og andre interesserte borgere inviteres til å delta i prosessen. Planen vedtas formelt av de folkevalgte.

Plansmier er et konkret svar på de siste års kritikk mot en stedsutvikling der utbyggere har fått for

stor makt, og de folkevalgte føler seg bundet av private planer og uformell kontakt mellom utbyggere og kommuneadministrasjonen.

Klager, spekulasjoner, protestaksjoner og rettssaker, som vi har sett tilløp til i Lillesand de seneste årene, er ofte utløst av en planlegging der man ikke i tide trekker inn alle som bør ha et ord med i laget når omgivelsene endres. Fornuftige utbyggere garderer seg mot forsinkelser, ekstrakostnader og negativ publisitet ved å lytte til nærmiljøet og finne frem til optimale løsninger som samler bred støtte. Plansmier organiserer denne legitime prosessen på en folkelig og effektiv måte.

Det er mitt innspill til kommuneplanrevisjonen.

Erik Duncan
I ressursgruppen Mer-Lillesand

PS! Etter plansmia i Gjerstad i mars ble det lagt frem en fremtidsvisjon for tettstedet i form av en 20 års utviklingsplan, som et stort flertall av deltakerne kunnes enes om. Sjefsarkitekt Michael Fuller-Gee i Husbanken Region Sør uttalte følgende til Aust-Agder Blad etter plansmia: - «Jeg er veldig imponert og hadde ikke forventet meg en slik gjennomarbeidet plan i løpet av fire dager».

Utbyggere har fått for stor makt

Lillesands-Posten

Postboks 143, 4792 Lillesand
Grunnlagt 1870

Telefon: **37269500** Fax: **37269501**

● Åpningstider ekspedisjonen:

Man./tors. kl. 08.00-15.00
Tirs./ons./fre. kl. 08.30-15.00
Besøksadresse: Øvregt. 8,
Postboks 143, 4792 Lillesand
Utgiver: Lillesands-Posten Driftselskap as
Trykk: Agderposten Trykk as
Utkommer tirsdag og fredag

● Abonnement 2009:

Innenlands: 1/1 år kr 825,- 1/2 år kr 440,-
Norden: 1/1 år kr 1180,- 1/2 år kr 640,-
Europa (A): 1/1 år kr 1246,- 1/2 år kr 710,-
Utenfor: 1/1 år kr 1359,- 1/2 år kr 742,-
Abonnementet løper til det sies opp
Løssalg kr 15,00,-
Godkjent nettoopplag 2008: 3.792
E-post annonseavd.: annonser@lp.no
E-post abonnemnt: abonnement@lp.no
Felles e-post: redaksjon@lp.no

● Telefoner redaksjonen:

Ansv. redaktør: Thor Børresen
direkte: 37 26 95 02 mobil: 481 55 939
Karl Otto Tønnessen, journalist
direkte: 37 26 95 03 mobil: 909 68 382
Torolf E. Kroglund, journalist
direkte: 37 26 95 07 mobil: 907 27 124
Merete Moen, journalist
direkte: 37 26 95 04 mobil: 920 83 127
Theo Johnsen, faktor
direkte: 37 26 95 06 privat: 37 27 25 00

PFU

Lillesands-Posten arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet har medlemmer fra presseorganisasjonene og allmennheten, og behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, Postboks 46 Sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22 40 50 40, fax 22 40 50 55, e-post: pfu@np-nr.no